

Must See
Dansînd pe cioburi

»Pagina 3

Nu rata!
Concert Extraordinar
Dakha Brakha azi
la Casa TIFF.

»Pagina 6

InterogaTIFF
Edward Lachman

»Pagina 6

APERITIFF

Publicație oficială a TIFF

#6

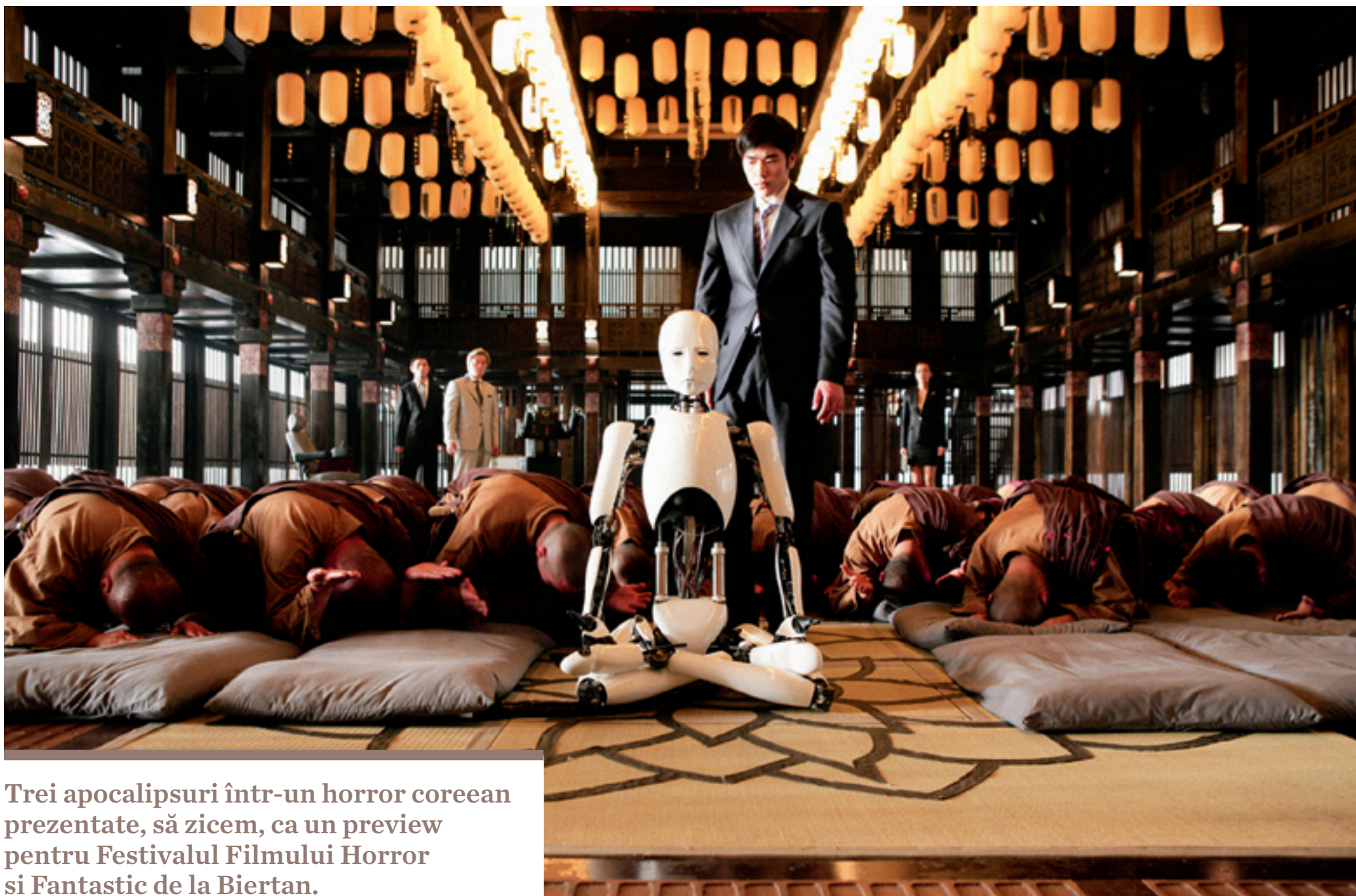
Miercuri, 5 iunie, 2013
www.tiff.ro

TIFF.12 Transilvania International
Film Festival Cluj-Napoca 31.05-9.06.2013

English Pages: 14 - 15

Festivalul „Lună Plină” prezintă: **Cartea Apocalipsei**

Trei apocalipsuri într-un horror coreean prezentate, să zicem, ca un preview pentru Festivalul Filmului Horror și Fantastic de la Biertan.

Regizorii coreeni Kim Ji-woon și Yim Pil-sung creează trei scenarii apocaliptice: de la o deja banală epidemie de zombi pornită de la un măr stricat - *Brave New*

World, la o lume în care roboții ajung călugări iluminați, iar asta îi neliniștește pe producătorii lor (*Heavenly Creature*) și, în cele din urmă, la povestea absurdă a unei fetițe care face o comandă pe site-ul unor extraterestri care nu au un

foarte bun simț al proporției, dar sînt extrem de zeloși și eficienți - *Happy Birthday*. Pelicula sintetizează unele dintre cele mai mari temeri ale omenirii: revenirea la un stadiu de sălbăticie, pierderea sensibilității și dezintegrarea

socială, perimarea ființei umane imperfecte și înlocuirea ei de către roboți, nu doar conștienți, ci chiar iluminați (adică în sens mistic, nu cu LED-uri) sau distrugerea, dintr-o eroare, a unei entități externe mult mai dezvoltate. Chiar dacă nu

sînt extrem de elaborate, cele trei povești constituie un soi de fabule ale contemporaneității și captivează prin elemente de mizanscenă atent construite.

Radu Meza

Cinematografele TIFF

→ **FLORIN PIERSIC**
P-ța. Mihai Viteazul, nr. 11

→ **ARTA**
Str. Universității, nr. 3

→ **VICTORIA**
B-dul Eroilor, nr. 51

→ **CINEMA CITY**
(în incinta Iulius Mall)

→ **ODEON CINEPLEX / CINEMA CITY POLUS**
(în incinta Polus Center)

→ **CASA DE CULTURĂ A STUDENȚILOR**
P-ța. Lucian Blaga, nr. 1-3

→ **URSUS OPEN AIR**
(Piața Unirii)

→ **INSTITUTUL FRANCEZ CLUJ**
str. I.C. Brătianu, nr. 22

→ **MĂNĂȘTUR OPEN AIR**
(la terenurile de sport, în zona complexului „Nora”)

→ **CASA TIFF**
Str. Universității, nr. 6

Full Moon

Cum e la Biertan, la Lună Plină

Însășirea nopții în Biertan este unul din cele mai bizare momente: toate obloanele se închid, pe stradă nu mai e țipenie de om. Ajungi să ai presentimentul că ești urmărit din spatele ferestrelor baricadate și că, la un moment dat, vei fi răpit și victimizat în cadrul unui ritual satanico-bucolic. Loc propice pentru filme horror de factură *found footage*, Biertanul găzduiește de anul trecut primul festival de filme horror și fantasy din România, *Lună Plină*. Curiozitate necesară publicului român, festivalul va face iarăși victime și anul acesta la cea de-a doua ediție, cu noi orori, noi dezmembri orgiastice și noi provocări pentru stomacurile spectatorilor. În plus, avem ocazia de a retrăi experiența vizionării în aer liber a celui mai bun film din univers: *Rocky Horror Picture Show*.

Cătălin Mesaru

Evenimente speciale

Trains of Thoughts Live

Cu camera montată pe locomotiva trenurilor de metrou din mai multe orașe ale lumii, austriacul Timo Novotny investighează etosul transportului în comun și amprenta culturală pe care o ștanțează pe posesorii de abonament, și sau fără reducere. Vagoanele sînt containere de sens și discurs, de multe ori cu un singur recipient, adică individul care

cugetă despre varii lucruri, de la profilul etnic-economic al rutelor din Los Angeles pînă la suprimarea percepției timpului pe întinderea călătoriei. Mai e loc desigur și de freestyleri din New York, care fac scorpionul la picioarele vreunui broker ofuscat, dar show-ul e furat de soundtrackul eclectic al austriecilor de la Sofa Surfers. Electro-extravaganțele SS merg

la țanc cu cadrele fluide cu ecarantamentele de sub pămînturi euro-americo-asiatice, producînd pentru cei înclinați o foarte legală trotilare prin bombardament de conținut audio-video *trippy*. Proiecția filmului e urmată de concertul Sofa Surfers de la ora 23:00 la Hotel Continental.

Mark Racz

Votul publicului

Competiție

1. *Corabia lui Tezeu/ Ship of Theseus* **4.40**
2. *Dama de companie/ Call Girl* **4.33**
3. *Deflorarea Evei van End/ The Deflowering of Eva van End* **4.09**
4. *Nord-vest/ Northwest* **4.02**
5. *Ceasul rău, pisica neagră/ I Catch a Terrible Cat* **3.89**

Barometru general

1. *În căutarea lui Sugar Man/ Searching for Sugar Man* **4.89**
2. *Albă ca zăpada/ Blancanieves* **4.81**
3. *Ritmuri din Balcani/ Balkan Melodie* **4.78**
4. *Samsara* **4.63**
5. *Cineconcert Bagdad Fantasie* **4.60**

Un restaurant pe zi

Lotus

Singurul restaurant cu specific thailandez din Cluj-Napoca, Lotus, își atrage clienții cu produse exotice și atent pregătite, după regulile stricte ale bucătăriei al cărei specific îl poartă. Deși deschis de puțină vreme, restaurantul Lotus a reușit să își creeze deja un public fidel, iubitor al aromelor thai. Dacă vreți să încercați ceva nou în materie de gust, restaurantul Lotus merită o vizită!

AperiTIFF

Redactor șef:
Laura Popescu

Redactor șef adjuncț:
Mark Racz

Redactori:
Anca Grădinaru
Cristi Mărculescu
Cătălin Mesaru
Radu Meza
Bogdan Minea
Cătălin Moise
Cătălin Olaru

Pagina de engleză:
Jay Weissberg
Martin Blaney
Codruța Crețulescu

Reporteri:
Ion Indolean
Flavia Dima
Bogdan Beșliu
Andrada Lăutaru
Cătălina Mătășaru
Bogdan Sucilă

Fotografi:
Vlad Gherman
Razvan Șut

Graphic design:
Andrei Pastuhov
Vasile Pipaș

Distribuție:
Ionuț Husti

Tipărit la:
Media Pro

Informații bilete

Puncte de vânzare:

Cinema FLORIN PIERSIC, Cinema ARTA, Cinema VICTORIA, Piața Unirii, Cinema City Odeon Cineplex și Casa TIFF.

Program:

Vineri 31 mai - Duminică 9 iunie:
09:00 - 23:00.

Prețuri:

Bilet cumpărat cu minim o zi înaintea proiecției: **10 lei**
(Preț redus pentru elevi, studenți și pensionari: **8 lei**)
Bilet de intrare unic: **12 lei**
Ursus Open Air: **8 lei**
Accesul la proiecțiile Mănăștur Open Air este gratuit.

Vox Pop

Fuck for Forest

„Sincer, mi s-a părut un film extraordinar. Filmul ăsta trebuie, literalmente, *screen-uit* în licee. Nu-s ironic, sînt sincer.”
- Doru, 23 de ani, student

„Mi se pare un film despre niște oameni ciudați, ce nu se potrivesc și nu-și găsesc locul în societate.”
- Erika, 22 de ani, studentă

„Ideea, mie personal, mi se pare un pic dușă la extrem. Mi-a plăcut faptul că au prezentat mai multe puncte de vedere și cum a fost moderat.”
- Sonia, 28 de ani, formator

Pieta

„Dubios. Mi se pare că e pe aceeași idee ca și *Old Boy*. Țăla a fost așa de *over the top* încît toate cele care-i urmează nu se ridică la înălțime.”
- Alex, 26 de ani, programator

„Șocant, ca de obicei.”
- Edith, 38 de ani, profesor

„Nu mi-a plăcut. A fost prea multă duritate gratuită.”
- Antonia, 54 de ani, secretară

„A fost un film foarte bun. Deocamdată am ieșit puțin așa, traumatizată.”
- Simina, 22 de ani, analist Resurse Umane

Spoturile TIFF

„Nu prea le înțeleg. Sînt dubioase și nu știu dacă ar trebui să fie pe acolo un *inside joke* pe care ar trebui să îl înțeleg sau nu.”
- Erika, 23 de ani, studentă

„Sincer, m-am așteptat la mult mai mult și mă deranjează că trebuie să le văd înainte de fiecare film.”
- Sonia, 28 de ani, formator

„Nu mi se par la fel de bune ca în anii trecuți. Mi se par cam seci și nu cred că se înțelege prea bine ideea lor.”
- Ana Maria, 23 de ani, studentă

Must See - Focus Slovacia

Dansînd pe cioburi

Dans în fin, dans la bodega din sat, dans pe creasta munților, dans când ai conflicte cu nevas-ta, dans. Și munți, slovace frumoase care aleargă prin fața camerei. Marek Ťapák a conceput acest film ca o exaltare a satului slovac, celebrând frumusețile patriei și momentele magice ale slovacului profund: moartea dansată, nunta dansată, îmbrăcatul miresei, dansată și ea. Pasiunea asta vine dintr-o tradiție cinematografică mai veche pe care am observat-o la slavii central-europeni,

aceea de a feteșiza viața la țară, natura și pulpa de piersică. Dar nu v-am spus că haiducii din *Dansînd pe cioburi* și cîntă. La fel de mult. Muzică etno slovacă, instrumente tradiționale. Ca de fiecare dată, susținînd spiritul

liber prin spectacole de dans, JTI România se alătură proiecției filmului *Dansînd pe cioburi*, incluse anul acesta în secțiunea Focus Slovacia.

Bogdan Minea

TIFF Confidential

Ziua 6

Dacă în intro-ul de ieri am vorbit despre înghețată și despre cum este folosită pentru a-i subjuuga pe oameni, astăzi voi vorbi nu despre proiectul meu de film despre un viitor distopic în care se țin concursuri de macarena á la Și caii se împușcă nu-i așa, ci despre bunele maniere ale clujenilor ce mă copleșesc și mă fac să roșesc de fiecare dată. Ca reper: eu mi-s de sorginte bucureșteană. Bucureștiul, acest Sodoma al mîrlăniei, al grosolăniei, al huzurelii întru jeg și trafic greu. Clujul, în schimb este halucinant de plin de bune maniere: la orice comanzi ți se spune "Să ai poftă". Ai comandat o ciorbă? Să ai poftă! Ai comandat o bere? Să ai poftă! Ai cerut o scobitoare? Să ai poftă. Fără a fi panegirist, mi se pare fascinant tot sistemul acesta de plezanterii revărsate la cea mai mică mișcare a clientului. Imaginați-vă un *Battle Royale* clujean: o gloată de silfide și adoniși ce-și spun "Să ai poftă!" la fiecare glonț tras și "Mulțumesc!" de fiecare dată când mor.

Dar suficient despre bunele maniere (imi tot vine să zic bancul cu școala de dans și bune maniere), să

revenim la filme că doar asta e scopul nostru. Ieri am apucat să văd cam tot ce mi-am propus: filmul chinezesc despre matusalemicii la concurs de talente, filmul despre talasocrația sexuală a midiilor, filmul despre tizul meu fizic ce supraviețuiește unui dezastru maritim și tot așa.

Astăzi, o zi nouă, filme noi. Ziua a 6-a din festival îmi va începe cu *Déjà Vu*, film românesc regizat de Dan Chișu, film despre un ins crizat de a sa vîrstă de mijloc care se decide să înceapă o aventură amoroasă. Trucul filmului este că personajul principal nu este văzut niciodată, totul este filmat din POV ca la fantasmagoricul remake la *Maniac* al lui Franck Khalfoun.

După filmul românesc, m-am hotărît să mă delectez (sper!) cu *Dansînd pe cioburi*, film slovac despre munți, muzică, dans și niște oameni care-și doresc lucruri de la viață. A nu se confunda cu melodia *Walking on Broken Glass*, Annie Lennox. După acesta încă nu mi-e clar ce să văd – mi se recomandă din toate părțile să dau o tura pe la Gloria al lui Sebastián Lelio. Cartea Apocalipsei, în regia lui Kim Ji-won și Yim Pil-sung l-am văzut deja, film românesc am văzut deja pe ziua de azi deci nu mă duc la *Rocker* și nici la *Matei copil miner* pentru că psihicul meu e foarte fragil la adresa cinema-ului românesc și nu doresc să-l supraîncarc, bietul de el. La Gloria am foarte mari rețineri deoarece cu Sebastián Lelio am o problemă, la fel ca și cu mulți alți regizori. I-am văzut anteriorul Anul Tigrului și nu sînt sigur că aș vrea să mai văd ceva de la el. Cam la fel e și cu Brilliante Mendoza al cărui Serbis este singurul film al său pe care l-am văzut, dar care m-a umplut într-atîta de clăbuci încît anul acesta am refuzat să-i mai văd vreun film. Dar să revenim la Lelio și la Gloria. E foarte posibil ca Lelio să fie victima așteptărilor mele închipuite în ceea ce privește filmele și e foarte probabil ca eu să-l fi tratat injust apropo de Anul Tigrului de anul trecut de la TIFF. Sincer, mă așteptam să fie un disaster movie despre

cutremurul + tsunamiul din Chile 2010. Nu neg că a fost un pic de cutremur și niște tsunami (aproximativ un polonic de tsunami) dar mai mult a fost drama unui condamnat ce reușește să scape din închisoare în timpul catastrofei. Gloria, în schimb, din synopsis nu prea lasă loc de interpretări: nimfă la senectute vrea să-și reactiveze zona inghinală printr-o serie de petreceri. Acestea s-ar părea că nu-i aduc fericirea. Își întîlnește, pînă la urmă, un potențial partener de rut ceva mai vîrstnic, pe care-l place extrem. Sînt sigur că dacă recitesc synopsisul, iar am înțeles eu greșit unele lucruri și că iar proiectez asupra bietului film așteptări hazardate, dar, pînă la urmă, cred că voi bifa filmul lui Lelio. Prea mi-a fost recomandat cu următoarea formulă: Dacă-ți plac GILF-urile, du-te să-l vezi. Păi poftim, cum să zic nu?!?

Dacă nu aveți chef de sexualități cvintagenare, puteți să vă duceți la *Goana după gheață* în Piața Unirii, despre cum se desprind poetic ghețarii. Un fel de making-of la *Unde vei fi poimîine?* adică *The Day After Tomorrow*, evident. Atît despre ziua de azi, a consemnat *Departamentul Confuz de Comunicare*. Miine vom discuta despre *Tărîmul Făgăduinței* și cam atît pentru că filmul ăla sublim durează o zi întreagă.

Cătălin Mesaru

TIFF ART

21:30 Concert Neti Sanyi Band – muzică tradițională maghiară
22:00 Proiecție *Rickshaw Rush* în regia lui Gergö Somogyvari

FILM SURPRIZĂ!

La proiecția filmului surpriză de astăzi de la ora 18:00 de la Cinema Victoria, intrarea este gratuită. Au prioritate cei care poartă tricouri TIFF, dar accesul este liber pentru oricine în limita locurilor disponibile.

Program / miercuri / 5 iunie

CINEMA FLORIN PIERSIC

11:00 - 90'

Într-o noapte / Una noche

Statele Unite, Marea Britanie, Cuba; Lucy Mulloy; Supernova [5R1]

13:00 - 73'

Scoici îndrăgostite / Mussels in Love

Olanda, Belgia; Willemiek Kluijfhout; Ce se întâmplă, documentarule? [5R2]

15:00 - 80'

Déjà Vu

România; Dan Chișu; Proiecție în cadrul zilelor filmului românesc [5R3]

17:00 - 92'

Examenul / The Exam

Ungaria; Peter Bergendy; Ziaua Maghiară [5R4]

19:15 - 81'

Dansînd pe cioburi / Dancing on Broken Glass

Slovacia; Marek Ťapák; Focus Slovacia [5R5]

21:00 - 113'

Cartea Apocalipsei / Doomsday Book

Coreea de Sud; Pil-Sung Yim, Kim Jee-Woon; Umbre [5R6]

23:15 - 105'

Tot ce contează a trecut / All That Matters is Past

Norvegia; Sara Johnsen; Umbre [5R7]

CINEMA VICTORIA

10:00 - 104'

Pieta

Coreea de Sud; Ki-duk Kim; Supernova [5V1]

12:30 - 140'

Dama de companie / Call Girl

Suedia, Norvegia, Finlanda, Irlanda; Mikael Marcimain; Competiție [5V2]

16:00 - 90'

Epoca aluminiului / The Age of Aluminium

Austria, Germania; Bert Ehgartner; EcoTIFF [5V3]

18:00 - 107'

FILM SURPRIZĂ!

[5V4]

20:30 - 72'

În dormitor / In a Bedroom

Polonia; Tomasz Wasilewski; Competiție [5V5]

Necrolovers

Chile; Umbre scurtmetraj [5V5]

22:45 - 84'

Fabricat la AȘ / Made in Ash

Slovacia; Iveta Grófová; Competiție [5V6]

16'

Povestea zidurilor vorbitoare / Tale Of The Wall Habitants

Serbia; Umbre scurtmetraj [5V6]

CASA DE CULTURĂ A STUDENȚILOR

16:00 - 86'

Fuck for Forest *

Polonia, Germania; Michal Marczak; Ce se întâmplă, documentarule? [5C1]

18:45 - 97'

Ușa / The Door

Ungaria, Germania; István Szabó; Ziaua Maghiară [5C2]

20:45 - 110'

Gloria

Chile, Spania; Sebastian Lelio; Supernova [5C3]

MĂNĂȘTUR OPEN AIR

22:00 - 100'

Data expirării / Fecha de caducidad

Mexic; Kenya Márquez; Umbre [5M1]

CINEMA ARTA

10:00 - 52'

Cei din urmă / Els Últims

Spania; Roger Gomez, Dani Resines; EcoTIFF [5A1]

11:30 - 117'

De ce fierbe copilul în mămăligă / Aglaja

Ungaria, România, Polonia; Krisztina Deák; Ziaua Maghiară [5A2]

14:30 - 92'

Patria, sexul și alte inconveniente / Homeland, Sex and Further Inconveniences

Ungaria, Germania; Reka Kincses; Ziaua Maghiară [5A3]

17:00 - 112'

Poziția copilului / Child's Pose

România; Calin Netzer; Proiecții Speciale [5A4]
pentru persoanele cu deficiență de vedere

19:30 - 60'

Trains of Thoughts Live

Austria; Timo Novotny, Markus Kienzl, Wolfgang Frisch; Evenimente Speciale [5A5]

22:00 - 130'

Filmul lui Angelos, Miss Universe 1929 / Angelos' Film, Miss Universe 1929 - Lisl Goldarbeiter. A Queen in Wien

Retrospectiva Peter Forgacs [5A6]

CINEMA CITY SALA 4

17:00 - 102'

Pe viață / Lifelong

Turcia; Asli Özge; Acesta este sfârșitul [541]

19:30 - 82'

Leii / Leones

Argentina, Olanda, Franța; Jazmín López; Acesta este sfârșitul [542]

22:00 - 90'

Condamnat la viață / A Farewell to Fools

România; Bogdan Dreyer; Proiecție în cadrul zilelor filmului românesc [543]

ODEON CINEPLEX SALA 5

17:15 - 83'

Ce mică e lumea! / Little World

Spania; Marcel Barrena; EducaTIFF [551]

19:45 - 89'

Jaffa, mecanica portocalei / Jaffa, the Orange's Clockwork

Belgia, Franța, Germania, Israel; Eyal Sivan; 3x3 [552]

22:15 - 105'

Ultima reprezentare / Full Circle

China; Yang Zhang; Supernova [553]

ODEON CINEPLEX SALA 6

17:30 - 84'

O lună în Thailanda / A Month in Thailand

România; Paul Negoescu; Proiecție în cadrul zilelor filmului românesc [561]

20:00 - 91'

Rocker

România; Marian Crișan; Proiecție în cadrul zilelor filmului românesc [562]

22:30 - 80'

Matei copil miner / Matei Child Miner

România, Franța, Germania; Alexandra Gulea; Proiecție în cadrul zilelor filmului românesc [563]

21:45 - 75'

Goana după gheață / Chasing Ice

Statele Unite; Jeff Orlowski; EcoTIFF, Piața Unirii [5U1]

URSUS OPEN AIR PIAȚA UNIRII

21:45 - 75'

Goana după gheață / Chasing Ice

Statele Unite; Jeff Orlowski; EcoTIFF, Piața Unirii [5U1]

INSTITUTUL FRANCEZ CLUJ

22:00 - 70'

Exploratorul / The Explorer

România; Gabor Xantus, Titus Muntean; Evenimente Speciale [5F1]

■ Ziua Maghiară

Aglaja, Examenul și Patria...

De dimineață, o porție de *Aglaja*. "De ce fierbe copilul în mămăligă", titlul misterios al filmului, vine de la cartea ecranizată mai mult sau mai puțin de film. Bizareria inerentă imaginii din titlu, care te face, ca vrei, că nu vrei, să vizualizezi un copil fierbînd în mămăligă (dintre toate lucrurile), e luată de film și transpusă în tradiția cinematografică într-un mod cum nu se putea mai ideal. Povestea, în film și în carte, e a unei familii de circari care în perioada comunistă se tot mută de colo colo în speranța de a-și găsi un soi de stabilitate. În mijlocul ei se află o fetiță de 9 ani, pe numele ei întreg Aglajasophialoren, care nu există decît prin virtutea fricii că mama ei cea acrobată, într-una din nenumăratele nopți în care se preumblă zburătoare prin circ, va cădea și va muri. Una dintre primele vorbe auzite de la extrem de fascinanta acrită de 9 ani care o interpretează pe Aglaja e "și atunci am auzit pentru prima oară sunetul părului". Obsesia părului e firul care domină întregul film, iar regizorița Krisztina Deák stie perfect cum sa ilustreze bizareria lumii circului trecuta prin fata ochilor unei fetite de 9 ani care nu are cu cine vorbi. Cum nu are cu cine vorbi, și tot o vede seară de seară pe mama ei zburînd suspendată doar de propriul păr, fricile ei încep să vibreze în imagini.

Patria, sexul și alte inconveniente începe unde se termină *Aglaja*, respectiv în Germania. Aici un el (actorul tată din *Aglaja*) și o ea se găsesc stabiliți tot în Germania, dar de această dată într-un exil autoimpus datorat mirajului vestului într-o lume cît se poate de contemporană. Fiica, deci, balerează în germană, în timp ce soțul și soția nu-și pot consuma căsătoria din pricina viziunilor diferite despre viața în pribegie. După o mică petrecere petrecută cu prietenii în limba maghiară, lucrurile deodată se reaprind pe măsură ce impotența exilului își reduce tăișul lingvistic. Pentru ea "patria" e identitatea, copilăria, mirosuri, lumini și limba, pentru el "homeland" e unde-și pune capul în pernă. Ea vrea înapoi

De ce fierbe copilul în mămăligă

la mama în bucătărie, el vrea să stea în continuare călare pe prosperitatea germană și de aici toate inconvenientele aferente. Filmul își tratează personajele cu o compasiune calibrată pentru o dramă în care ambele părți au dreptate și nimeni nu greșeste, dar lucrurile cumva tot prost merg.

După cele două povești cu exil e potrivită o reîntoarcere la catacombele comuniste atotpropulsatoare de lumet care încearcă să evadeze. De ce să evadeze? De ordinul nr. 16, de exemplu, din Ungaria anului 1957, cel care stă la baza filmului *Examenul*. Ordinul presupune verificarea minuțioasă a propriului aparat de spionaj comunist, de verificat fiind dacă nu cumva există indivizi necorespunzător de comuniști. Cine mănîncă supă cel mai necomunist, cine face pasul mai larg decît comunist-corespunzător și așa mai departe. Examenul anunțat în titlu e una

dintre apoteozele autocanibalizării comuniste, cînd se decide de la partid că proprii agenți trebuie supuși testului Kadar, un barometru al bunului comunism cu metoda de la Moscova, de testat fiind dacă într-o situație (inventată) de maximă presiune, agentul își va alege slujba, țara și partidul sau propriile emoții. Filmul tratează situația cu indevajuns de multă maturitate și obișnuință est-europeană încît să nu fie furat complet de microcosmosul sinistroșenilor ideologice și reușește să-și îndeplinească funcția de thriller veritabil. Doar că reușita cinematografică de a încadra ordinul nr. 16 în legitimitatea genului thriller nu face decît să sublinieze, încă o dată și definitiv, absurditatea unei lumi în care umanitatea se măsoară în cît de defect e comunismul din tine și în cît de anti-stat ț-e iubirea.

Cătălin Moise

■ Eveniment

Jameson Done in Sixty Seconds

Azi, de la ora 19:00 la Casa TIFF, echipa Jameson România face o prezentare a proiectului Jameson Done in Sixty Seconds. Un concurs adresat celor care au văzut un film, l-au plăcut și vor să îl refacă în 60 de secunde este o provocare. Aceea de a reface un mare film în interpretare proprie. Adresat amatorilor, se cere doar creativitate, o nebunie desenată, ceva filmat, orice care se poate încadra în 60 de secunde. Concursul premiază trei

finaliști în fiecare țară, în funcție de votul publicului și al unui juriu, iar cîștigătorul locului 1 va merge la Londra la Competiția EMPIRE AWARDS. Astăzi la TIFF, alături de echipă, vor mai fi prezenți și cîștigătorii concursului de anul trecut, inspirîndu-se din filmele *The Birds* și *Taxi Driver*. Alin Boeru și Vlad Ghinea. Programul mai include difuzarea mai multor calupuri de filme, discuții cu cei din public, un concurs organizat ad-hoc cu premii Jameson.

■ Cu Allianz-Țiriac prin Cluj

Un nou reper al culturii

Cu ocazia festivalului de film TIFF, noi cei de la Allianz-Țiriac vrem să împărtășim cu tine cîteva povești ale Clujului și ale reperelor sale. Nouă pentru unii, veche pentru alții, lumea își găsește mereu o nouă dimensiune prin povești. Rolul nostru este de a face tot posibilul ca aceste povești să dăinuie, orice s-ar întîmpla.

Posesor al unei istorii tumuloase, ca multe alte monumente din Cluj și de pretutindeni,

Cazinoul este cazinou doar cu numele. Aproape pe toată lungimea vieții sale de peste 100 de ani a funcționat ca muzeu etnografic sau ca școală de arte frumoase. Încă din perioada interbelică, destinația i s-a schimbat pentru că oamenii au simțit nevoia de cultură. Dorințele și aspirațiile clujenilor n-au încetat să se transforme, iar cazinoul le-a urmat, transformîndu-se și el.

Redat lumii culturale acum un an, Cazinoul este azi un punct de

întîlnire. Este un loc în care ne întîlnim cu arta în multiplele ei manifestări... Privim, ascultăm, ne bucurăm de experiențe noi sau chiar putem și să ne unim destinele, după cum ne dictează inima. Da, în clădirea Cazinoului funcționează acum și o Casă a Căsătoriilor.

Parcul Central și Cazinoul găzduiesc în prezent bucuria și-i asigură acestei bucurii un loc și în viitor. Noi, Allianz-Țiriac sîntem mereu alături de tine, pentru siguranța de a păstra bucuria în viața ta.

TIFF Transilvania International
Film Festival

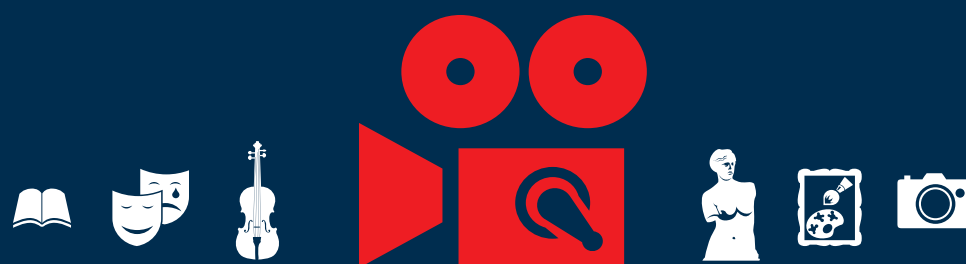
IS ON THE

EUROPEAN
YOUTH
CAPITAL

and YOU?

facebook.com/cluj2015

FESTIVALUL INTERNAȚIONAL
DE FILM TRANSILVANIA

Art your life

Energobit

TIFF
EVENTS

**SOFA
SURFERS**

MIERCURI 5 IUNIE ORA 23:00
HOTEL CONTINENTAL

BILETE: biletmaster.ro

■ InteorgaTIFF

Edward Lachman despre imagine, cinema și ficțiune

Pe domnul Lachman îl întâlnesc la CSS. Între două proiectii de calibru (*Dark Blood* pe care l-a filmat în 1993 și care abia în 2013 ajunge prin cinema-uri festivaliere, și *Zemlea*, capodopera mută a lui Aleksandr Dovjenco din 1930) vorbim pe fugă în cinema-ul pustiu care începe să se umple.

Având în vedere că sesiunea de Q&A pentru *Dark Blood* a durat vreo jumătate de oră și toată lumea a cerut detalii despre filmul lui George Sluizer și River Phoenix, mă decid să întreb despre orice alte subiecte. Care sînt abundente: Lachman este operatorul responsabil de niscaiva pelicule memorabile: *The Virgin Suicides* (Sofia Coppola, 1999), *A Prairie Home Companion* (Robert Altman, 2006), *I'm Not There* (Todd Haynes, 2007) și *Mildred Pierce* (tot Haynes, 2011). Intervievatul nostru este colaborator frecvent al lui Ulrich Seidl, fiind operator și pentru recenta trilogie a *Paradisurilor*.

Cariera dumneavoastră include și postura de regizor. Aveți la activ nouă filme regizate (sau coregizate, precum Ken Park, la care ați lucrat cu Larry Clark). Majoritatea sînt documentare. Să înțeleg că preferați documentarul filmului de ficțiune?

La un documentar lucrezi cu bugete mici, deci poți să faci ce vrei, să te duci oriunde cu filmul și subiectul. Nu există restricții. Pînă

la un punct toate filmele cer documentare. Ce îmi place să fac pentru filmele mele este să găsesc moduri noi de a spune povestea, să aleg o anumită formă capabilă să sublinieze conținutul narativ. Îmi plac imaginile elementare de la bază ale lumii în care trăiesc. Există ficțiune în orice realitate și realitate în orice ficțiune.

Deci vă interesează zona în care ficțiunea și realitatea se întâlnesc...

Îmi place modul în care Ulrich Seidl încețoșează frontierele dintre ficțiune și realitate. Îmi plac Cristi Puiu (pe care l-am cunoscut la un festival din Coreea) și filmele lui. Acest realism nu este decît o altă formă de ficțiune, pentru că însăși realitatea conține o poveste, niște povești. Sînt interesat de povești despre viețile noastre și cred că oamenii ar fi chiar frustrați dacă cinema-ul s-ar rezuma la a le oferi numai ficțiuni strălucitoare. Uite și *The Act of Killing* este un film care mi-a plăcut.

Ce regizori admirați?

Admir doi fotografi: Robert Frank și Larry Clark. Imaginile lor găsesc povești în realitate. Arta povestitului depinde de punctul de vedere pe care îl alegi și de modul în care alegi perspectiva. Pornești de la obiecte și de la existența lor. Ceea ce vezi va fi întotdeauna numai o suprafață, dar contează modul în care interpretezi suprafețele obiectelor. Îmi plac și filmele lui Sergei Loznitsa. Mi-au plăcut documentarele lui

și mi-a plăcut și primul lui film de ficțiune, *My Joy* (2010) pe care îl prefer lui *In the Fog* (2012).

Să vorbim puțin despre trilogia *Paradisurilor*. Fiecare dintre cele trei filme pare a avea reperele lui estetice: maestrul flamanzi, fotografi modernii, mai este și textura mocirloasă, mușcărită a mediului burghez din al doilea episod, de parcă o maladie ar fi infestat fiecare cadru și pe protagonistă.

Latura vizuală a oricărui film rezultă din modul în care abordezi narațiunea. Tablourile din primul *Paradis* au rolul de a organiza lumea aceluia film. Ce-ai spus este o interpretare validă a imaginii din a doua parte. Din exterior, cultura și modul de viață austriac chiar așa apar. Imaginile și coloristica reflectă exact sentimentele mele față de Austria. Culoarea nu este, de fapt, niciodată decorativă. Modul în care manevrezi culoarea și cadrul creează emoție. Nu doar pentru spectatorul din sala de cinema, ci și pentru personajele din cadru. Un operator face mai mult decît să filmeze cu o cameră. El traduce povestea în imagini dar o și interpretează în timp ce face acest lucru. O imagine bună va fi mereu percepută ca atare de spectator. Oamenii din sală reacționează la imagine. La fel ca muzica, imaginile au fiecare un ritm al lor. Acțiunea unui film se exprimă prin înlanțuirea acestor ritmuri.

A consemnat Cristi Mărculescu

Paradise: Faith

Paradise: Hope

■ Concert

The Nuggers

The Nuggers, adică Andy 'Sinboy' Luke (bass, vocal), Phillip Hofer (chitară), Adrian Agheniței (chitară), Anton Groves (tobe) sunt una din trupele care s-au întâlnit la București și au pornit la drum cu o idee frumoasă. Muzica lor, garage-rock, este din ce în ce mai apreciată în România, mai ales că împacă ascultătorii care vin mai multe colțuri ale rockului. Cine își imaginează că va aculta piese slow, balade și povești de dragoste, trebuie să uite asta! The

Nuggers sună crud, au un tempo extrem de rapid și cântă despre băutură, femei și non-sens. Adică o combinație perfectă pentru petrecerea "Lună Plină", dedicată Festivalului de Film Horror și Fantasy de la Biertan.

Cu The Nuggers faceți cunoștință (sau vă revedeți) în această seară de la ora 23:00, la Casa TIFF. Musai să aduceți la voi chefel de distracție și pofta de muzică rock!

Bodgan Beșliu

Paradise: Love

■ Concert

Din nou, DakhaBrakha

Spectacolul de aseară de la CasadeCulturăaStudentilor a fost unul dintre acele momente care te fac să-ți reșetezi complet starea de spirit, să-ți amintești că, dincolo de vorbe, de statut, de salariu, de o rutină cool, sau de orice altceva, TIFF-ul ăsta chiar e un miracol. DakhaBrakha au reușit să facă aseară ceea ce niciun alt acompaniament live la un film mut n-a reușit să facă pentru mine în 12 ediții: au rămas anonime, niciodată acoperind filmul, au sprijinit fiecare cadru, au crsitalizat și au făcut să țîșnească toate nuanțele din filmul atît de poetic și de jubilat al lui Dovjenco. *Zemlea* e o cosmogonie

bolșevică, dacă vreți și, în același timp, Cinema-ul pe care îl slăvim, repus în drepturi lui depline. Iar DakhaBrakha e un adevărat fenomen, cu rădăcinile bine înfipite în corurile polifonice care te absorb în vortexul lor de derviş rotitor. Înțeleg că a durat mai mult de un an să compună coloana sonoră pentru *Pămînt*. Dar această trupă e mai mult decît atît, o nouă dimensiune poate. Astă seară vor cînta alte părți din repertoriul lor. Vă recomand să nu pierdeți așa ceva! Concertul va avea loc la Casa TIFF de la ora 20:30.

Laura Popescu

EVENIMENTELE ZILEI

17:00 - Casa Tranzit
Vernisajul expoziției
The Danube Exodus:
The Rippling Current of the River
(Expoziția va fi deschisă între 5 iunie și 4 iulie în cadrul Retrospectivei Péter Forgács)

17:00 - Cinema Arta
Poziția copilului,
proiecție pentru nevăzători

17:00 - Invitat la TIFF Lounge
Regizorul Nae Caranfil

21:30 - Casa TIFF
Competiția Locală TIFF 2013:
Proiecția filmelor selectate și
Gala Premiilor

3x3

Jaffa, mecanicitatea portocalei

Portocală poate fi uneori mai puternică decât o grenadă, aflăm din documentarul *Jaffa: The Orange's Clockwork* din 2009. Shamouti, sau portocalele produse în plantațiile din apropiere de Jaffa, zonă situată la sud de Tel Aviv, au fost de la bun început monedă de schimb în războiul ideologic israeliano-palestinian. Avangard al propagandei sioniste (termen utilizat intensiv în documentarul lui Sivan), portocala

simbolizează supremația politică și în același timp propagandistică a ceea ce astăzi constituie statul Israel în raport cu Palestina. Celebre odinioară în lumea întreagă, plantațiile din Jaffa sînt marca unei priviri condescendente, care este cea a culturii dominante către cultura dominată, considerată ca fiind înapoiată și incapabilă să-și gestioneze singură resursele. Cel puțin așa susțin specialiștii din diferite domenii,

israelieni, dar nu numai, pe care Sivan îi interviează. Dacă *Jaffa...* are vreun defect, atunci acela e că toate aceste mărturii sînt rostite pe aceeași voce, iar povestea pe care ele o spun, prin faptul că se situează în răspăr cu versiunea oficială israeliană, are calitatea de a se potrivi cu pozițiile publice ale lui Sivan ca o mănășă.

Cătălin Olaru

EcoTIFF

Cei din urmă

Documentar mic și intim, *Cei din urmă* vine la țanc în România și mai ales Cluj, în toiul multor campanii de recuperare a vegetației orașelor și în plin delir discursiv vegan. Ne putem salva orașele de la betoane, sticle, plastici, în favoarea verdeții, grădinii, oxigenului, vieții? E și întrebarea pe care și-au pus-o mai mulți barcelonezi, întrebare evoluată într-un proiect inimos (dar evident naiv) de transformare a unei străzi într-o grădină. Cît e vorba efectiv despre tufe și miros de liliac care să acopere vreun răntaș ars, și cît

e de fapt vorba despre una dintre ultimele zvicniri pe care orașenii de oriunde o au față de lipsa lor de decizie cînd vine vorba de cum arată și ce mai reprezintă cartierele? Cît își mai pot revendica oamenii locurile în care au trăit și vor muri și cîtă utilitate ar avea planurile lor dacă n-ar fi nimic sau nimeni să-i oprească? Și, mai ales, cîte sticle de suc carbogazos ieftin poate o gospodină tăia pentru a face din ele răsaduri pentru mirodenii? Proiecție prezentată de BCR.

Mark Racz

TIFF
EVENTS
PREZINTĂ
CONCERT EXTRAORDINAR

PATRICIA
KAAS

24 Iunie 2013 ORA 20:30

SALA SPORTURILOR "HORIA DEMIAN"

BILETE: ON-LINE PE WWW.BILETMASTER.RO
ȘI LA CASIERILE DIN IULIUS MALL, POLUS CENTER ȘI CASA TIFF
WWW.TIFFEVENTS.RO ȘI WWW.FB.COM/TIFFEVENTS

magicfm
soft music

PMA
INVEST

biletmaster.ro

IULIUSMALL

zile
nopti

RAMADA
CLUJ

AVOCADO
RESOURCES & LOGO

360° SPA

EXIMTUR
HOTEL & TOURS

CASA
TIFF

**TU CE ONG
SUSȚII?**
EU SUSȚIN
SIMTE ARTA.

BURSA BINELUI
Un proiect BCR

Pe Bursa Binelui poți dona online,
în siguranță și fără comision.

Scanează QR-ul, fă o faptă bună și
alege un ONG pe care să-l susții.
www.bursabinelui.ro

HBO
EUROPE
ORIGINAL PROGRAMMING

**ANUL
DRAGONULUI**

Cel mai nou documentar HBO
Un film de Iulian Manuel Ghervas și Adina Popescu

AVANPREMIERA: joi, 6 iunie, ora 17:15
Cinema Victoria

© HBO EUROPE 2013

TIFF.12
Transilvania International
Film Festival | 7-14 Iunie 2013
www.tiff.ro
Co-organizator
[ctrl+n]

**TRANSILVANIA
TALENT LAB**

MASTERCLASS-URI
INTRARE LIBERĂ
NAPOCA 15

Joi,
6 iunie,
ora 12.00

**ADRIAN ENESCU
& VASILE ȘIRLI**

Un masterclass de muzică de film susținut de doi muzicieni și compozitori renumiți.
Adrian Enescu a compus coloanele sonore pentru circa 65 de titluri ale cinema-ului românesc și european, printre care se numără *Tănase Scatiu*, *Bietul Ioanide*, *Ciuleandra*, *Să mori rănit din dragoste de viață*, *Ringul*, *Faleze de nisip*, *Pas în doi*, *Concurs*, *Mircea*, *Adela*, sau *Hotel de lux*. Adrian Enescu va fi premiat pentru *Întreaga Carieră* la TIFF 2013.
Creațiile compozitorului și producătorului muzical Vasile Șirli includ muzică de film, de teatru, instrumentală și didactică sau muzică ușoară. Din 1990 este director al departamentului muzical al parcului Disneyland Resort Paris. Este câștigătorul a două Premii Gopo pentru muzică originală pentru *Caravana Cinematografică* și *Undeva la Palilula*.

Joi,
6 iunie,
ora 16.00

**SEBASTIÁN
LELIO**

Unul dintre cei mai apreciați regizori contemporani, elogiât recent la Festivalul de la Berlin pentru filmul *Gloria*. Filmele sale au fost selecționate și premiate la Cannes, Locarno, San Sebastian sau Berlin. Lelio a câștigat Trofeul Transilvania în 2007, cu *La Sagrada Familia*, și premiul FIPRESCI în 2010, cu *Navidad*.

MISIUNE FOARTE POSIBILA

Până la 130 Euro reducere la orice telefon doar pe perioada TIFF

Vino cu numărul tău la Vodafone

0€
RED45

Nokia Lumia 720

0€
RED65

Nokia Lumia 920

power to you

TVA inclus. Ofertă valabilă pentru clienți care se portează la Vodafone și încheie un contract nou pe 2 ani. Reducerea de până la 130€ se aplică pentru toate modelele de telefon, inclusiv TVA, sunt maxime și egale cu prețul telefonului în cazul în care este mai mic sau egal cu 130€. Reducerile diferă în funcție de planul tarifar ales. Ofertă valabilă pe perioada 31 mai - 15 iunie 2013, la magazinele Vodafone din orașul Cluj.

la TIFFul Acasă!

TIFF

shop

Cumpără un tricou TIFF 2013 și intră gratuit la proiecția filmului surpriză de la Cinema Victoria, miercuri, 5 iunie, ora 18:00!

Ne poți vizita la shop.tiff.ro

E aici. E neîmblânzit. Mercedes-Benz CLA.

Coupé-ul în 4 uși de la Mercedes-Benz.
Descoperă-l pe www.mercedes-benz.ro/CLA

Mercedes-Benz
The best or nothing.

CLA 220 CDI: consumă mult de carburant (l/100 km) conform cu 90/1256/EEC: min. 4,2; max. 4,5. Emisie puț de carbon (g/km): min. 100; max. 117. Masina da: imaginea este cu titlu de prezentare.

■ TIFF la cald

Urmează zile negre pentru cinema-ul european?

Ziua de vineri, 14 iunie, ar putea însemna începutul unei noi ordini pentru cineaștii europeni. În 8 zile, Miniștrii de Comerț ai Uniunii Europene se vor întâlni, la Dublin, pentru a se pune de acord asupra negocierilor pentru *free-trade* cu SUA, așa numitul Parteneriat Transatlantic pentru Comerț și Investiții (PTCI).

Conform comisariatului european Karel de Jucht, un asemenea pact ar putea duce la un câștig economic de 119 miliarde de euro pentru UE – adică 545 de euro pe cap de familie cu patru membri din Uniune. Toate acestea au sunat bine până când, în Franța, s-a tras semnalul de alarmă pentru că serviciile audiovizuale – inclusiv cinema și online – vor intra și ele pe agenda discuțiilor PTCI.

Acest fapt ar însemna sfârșitul așa-numitei "excepții culturale" – dreptul de a finanța produse culturale prin subvenții și alte surse – care a însemnat excluderea serviciilor audiovizuale din asemenea aranjamente timp de 20 de ani. În plus, există temeri în rândul cineaștilor și finanțatorilor europeni că, dacă serviciile audiovizuale ar rămâne pe agenda discuțiilor despre *free-trade*, industria americană de film (care deja are o cotă de piață de 60% în Europa) ar avea dreptul să acceseze rețeaua europeană de finanțări.

Campania începută în Franța a câștigat încet, dar sigur, aliați în restul Europei, cu toate că unele state, precum Marea Britanie, Olanda și Suedia nu și-au manifestat interesul în a ajuta în această campanie de păstrare a "excepției culturale". Pe de altă parte, Daniel Barbu, Ministrul Culturii al României, a fost unul dintre cei 14 miniștri culturali europeni, printre care cei ai Germaniei, Spaniei, Slovaciei și Ciprului, care au susținut-o pe inițiativa proiectului, Aurélie Filipetti, semnând o scrisoare spre Irlanda, care deține președenția UE, prin care cereau excluderea excepției culturale din discuții.

"Credem cu tărie, ținând cont de provocările majore cu care se confruntă Europa că Uniunea Europeană trebuie să susțină și să dezvolte creativitatea culturală în limitele granițelor sale", au declarat miniștrii de cultură. "A renunța la politici ambițioase de promovare a culturii, mai ales cele legate de cinema și media audiovizuală, ar însemna renunțarea la o parte din influența culturală a Europei, ar însemna să ne lepădăm de o oportunitate de a crea creștere economică și locuri de muncă și ar însemna să ignorăm o realitate împărtășită de mulți cetățeni europeni: cultura nu e doar o altă marfă".

"Fără excepția culturală nu ar exista CNC (comisia de finanțare de film a Franței) și nu am mai avea Festivalul de la Cannes", a declarat Éric Garandeau, la Cannes, președintele CNC-ului francez. "N-ar mai exista nici cinema-uri arthouse, nici librării independente, nici 600 de filme noi pe an și am avea mai puține cărți și ziare pe care să le citim".

Într-o scrisoare adresată președintelui Comisiei Europene, José Barroso, Alan Parker (în numele Federației Europene a regizorilor de film) spune că "pierderea sau deteriorarea ajutorului acordat audiovizualului din cauza unui acord economic ar produce nu doar pierderi culturale, ci și economice, prin pierderea unor locuri de muncă. În același timp, tăria acestui sentiment comun al comunității europene de film s-a manifestat printr-o petiție lansată la mijlocul lunii aprilie, și care susținea că protejarea excepției culturale e non-negociabilă. Cineaștii români Cristi Puiu, Tudor Giurgiu, Ada Solomon, Cristian Mungiu și Marian Crișan au fost printre primii care au semnat lista care acum conține peste 6200 de semnături. Și tu poți să susții cauza accesând adresa <https://12826.lapetition.be>.

Martin Blaney

■ Zilele Filmului Românesc

O lună în Thailanda

Primul lungmetraj al lui Paul Negoescu e o dramă accesibilă despre Radu, un tip de douăzeci și ceva de ani care în noaptea de Revelion încearcă să-și pună ordine în viața emoțională slalomînd de la o femeie la alta. Radu și amicul lui *comic relief* Alex iau la rînd multe dintre locațiile mai hip din București, filmul fiind și manifestul unei generații

ignorată de media mainstream, aceea a adulților recenți mai apropiați sentimental de Williamsburg decît de Mamaia. *O lună în Thailanda* nu e doza epuizantă de cinema realist pe care mulți au ajuns s-o echivaleze cu orice film nou românesc. Convențiile tematice și tehnice ale filmului sînt mai ușor de digerat de un public în căutare de entertainment și nu

de iluminare. Situațiile sînt recunosibile, personajele reflectă tipologiile verificate ale *indie*-ului romantic (o noapte de povești prin București seamănă cu o noapte de povești prin Viena lui Ethan Hawke și Julie Delphy) și probabil e prima dată cînd un film românesc nou are un *soundtrack* solid.

Mark Racz

■ Umbre

Tot ce contează a trecut

Film norvegian de înaltă acuitate psihologică cu trimiteri biblice deloc *camp*, filmul de față e încă o felie de cinema nordic care arde la foc mic, aburii fiind resentimentul, dorința, minciuna și alte motoare narative perfect comisionate de regizoarea Sara Johnsen. Regizoare care știe și să filmeze într-o manieră elegantă și frustă povestea a doi frați care-și dedică viața ideii de a se căsăpi reciproc. Johnsen își explorează temele și pironeste tezele în câteva perioade din viața celor doi frați, prezentate în flashback-uri, construind

pe un firmanent nonlinear o luptă de putere între Ruud și William. Trăind nesupravegheați de la 10 ani, cei doi frați o cunosc pe Janne, o adolescentă sălbătică cu un vin-ncoa diavolesc delicios. Cei trei germinează o dinamică sexuală-fraternă-dictatorială care le va domina viețile (aparent normale în următorii ani) și care va produce un deznodămînt în ton cu natura care i-a format, protejat și finalmente virusat pe cei trei- violentă și de nepărăsit în același timp.

Mark Racz

■ CONCURS: În căutarea TIFF-ului 50+

1. Ce ai ratat la TIFF și nu trebuia pentru nimic în lume?
2. Care e filmul care ți-a plăcut dar nu vrei să recunoști?
3. Ce lucru extrem de important aveai de făcut, dar ai lăsat totul baltă și te-ai dus la film?
4. Despre ce film ai zis că ți-a plăcut numai ca să dai bine în ochii celorlalți?
5. Care au fost cele mai plăcute surprize? Dar cele mai mari dezamăgiri?
6. Cite filme șoc ai văzut la TIFF și care ți-a plăcut cel mai mult?
7. Care a fost excesul nr 1 la TIFF?
8. Ce are TIFF-ul de reușește să scoată din casă oameni de peste 40 de ani?

TIFFARUL CARE A URÎT PIANISTA

Pe Ria am abordat-o la finalul proiecției *Umple vidul*, despre care a zis că e bine făcut, dar nu pe gustul ei. Are 54 de ani, predă la facultate și a văzut într-atît de multe filme încît nu prea mai reține titlurile.

1. De exemplu, multe documentare pe care nu am apucat să le văd.
2. N-a fost film despre care să nu pot să admit că mi-a plăcut.

3. Am ținut mai puțin cursuri, spunîndu-le studenților: "Voi nu vreți să mergeți la TIFF?"
4. De obicei sînt sinceră, așa că nu am simțit nevoie să fac așa ceva.
5. Era ceva film despre un fiu nemulțumit de părinți care comite o crimă. A luat premiu acum cîțiva ani, a trecut ceva de-atunci, știu că era hispanic, dar nu mai rețin titlul. Nu mi-a plăcut deloc. Cea mai plăcută surpriză a fost *Kitchen Stories*, ceva film nordic în care nu se vorbea aproape deloc.
6. Am văzut odată un film franțuzesc la care am regretat că am mers. Era cu o tipă care se automutila și din titlu nu m-așteptam să fie asta. Sinceră să fiu, nu mi-a dat nimic, decît dorința de a ieși din sală. De cîteva ori! Da' tot așa, nu-mi aduc aminte titlul, că a fost acum multe ediții.
7. Patru filme pe zi, dar nu funcționează pentru mine, că nu mă mai pot concentra.
8. Hahaha. Depinde de fiecare, dar aduce filme pe care nu ai cum să le vezi altfel, care n-au suportul unui studio care să le distribuie. Asta face TIFF-ul, și e bine!

Diagnostic: Hooked

A consemnat Ion Indolean

Povești cu final fericit

Livrate de

EXCELLENCE AND DEDICATION - NOT JUST IN THE MOVIES

Imagine the action: thousands of tons of molten steel, pouring into a huge furnace; 26 metre long steel pipes, still glowing red, rushing on huge cooling beds. As in movies, people are at the heart of the action: in a high technology level and safe environment, more than 1,500 dedicated people create the "best in class" seamless pipes, which go from Romania to demanding customers all around the world.

It's our kind of box office hit: having millions of people served by the energy extracted using our products. TenarisSilcotub supports excellence and dedication of the people who share its values, so we are proudly standing by TIFF for the seventh year in a row!

TenarisSilcotub

JAMESON PROUD SPONSOR OF **TIFF.12**
Transilvania International Film Festival (12-15 iunie)

www.consuma-responsabil.ro
Consuma Jameson Responsabil
Jameson.Romania

31 MAI - 9 Iunie, EDIȚIA A 5-A

EducaTIFF

PROGRAM DE EDUCAȚIE CINEMATOGRAFICĂ PENTRU ELEVI

31 MAI h 10.00/ CINEMA VICTORIA
GREUTATEA ELEFANȚILOR (11+)

1 Iunie h 10.00/ CINEMA ARTA
LOTTE ȘI MISTERUL PIETREI LUNII (8+)

1 Iunie h 11.00/ CINEMA FLORIN PIERSIC
MICUL CORB (8+)

2 Iunie h 10.00/ CINEMA VICTORIA
MARUSSIA (11+)

3 Iunie h 10.00/ CINEMA VICTORIA
MICUL CORB (8+)

4 Iunie h 10.00/ CINEMA VICTORIA
CE MICĂ E LUMEA! (11+)

4 Iunie h 12.00/ CINEMA ARTA
MARUSSIA (11+)

COMPETIȚIA TINERI CRITICI DE FILM 1 - 9 iunie	SEMINARI DE CRITICĂ DE FILM / MUZEUL DE ARTĂ 3 - 4 iunie h 12.00
LECȚIE DE CINEMA / MUZEUL DE ARTĂ 2 iunie h 12.00	ATELIERE DE FILM / MUZEUL DE ARTĂ 5 - 9 iunie h 10.00 - 15.00

DETALII PE WWW.TIFF.RO/EDUCATIFF

EcoTIFF

Chasing Ice

Când am aflat că trebuie să scriu despre *Chasing Ice*, m-am convertit la toate religiile pe care le-am găsit pe Wikipedia pentru a mă asigura că am suficienți zei la care să mă rog ca nu cumva să apară Celine Dion în acest documentar despre ghețari. Pentru că știm cu toții ce s-a întâmplat ultima oară când i s-a acordat importanță unei bucăți de gheață.

Lăsând gluma la o parte, *Chasing Ice* chiar este despre ghețari și despre aisberguri. Documentar cu agendă clară încă de la început, *Chasing Ice* este mai puțin un film senzaționalist și mai mult cartografierea aventurii lui James Balog care a fotografiat și filmat timp de mai mulți ani schimbările dramatice prin care trec susnumiții ghețari.

Balog și echipa sa tratează una

din cele mai importante întrebări curente: există sau nu încălzire globală? Răspunsul este un răsunător și cutremurător „DA” mai ales privind imaginile în care ghețarii se dezintegrează absolutamente apocaliptic, niște imagini care l-ar face pe Roland Emmerich gelos.

Cătălin Mesaru

EcoTIFF

Epoca aluminiului

De la cutii de bere la fațade de clădiri, de la pastă de dinți la jante și de la deodorante la avioane, aluminiul este cât se poate de omniprezent.

Material extrem de util pentru inginerii, zgârie-nori și industria cosmeticelor, aluminiul își are rolul fundamental în viața contemporană. Evident, corifeii și detractorii există

și ei. Documentarul lui Bert Ehgartner investighează, cu nițel parti-pris de la surse (în componența scoarței terestre, aluminiul este cel mai des întâlnit dintre toate metalele) până la posibilele victime - canceruri de care cosmeticile se prea poate să fie responsabile -, efectele secundare deloc fortuite ale aluminizării existenței cotidiene. Poate sună cam prea alarmist și mult prea eco, dar miza este maximă: aluminiul și-a găsit un loc de cinste și în industria farmaceutică. Documentarul lui Ehgartner bifează și Cernobilul aluminiului, care-a avut loc în Ungaria vecină, și metodele nu chiar *eco-friendly* de extracție care rad de pe suprafața pământului atoli ecuatoriști și păduri tropicale. Proiecție prezentată de Compania de Apă Someș.

Cristi Mărculescu

Must See — Supernova

Gloria

Gloria e o cartografiere surprinzătoare, consistentă a crizei singurătății. Adesea un film e în mîna personajului central, iar filmul lui Lelio își propune lucrul ăsta din titlu. Însă toate personajele secundare au la el viața proprie. *Gloria* (Paulina Garcia, superbă în rol) are 58 de ani și e divorțată. Dar ea nu și-a încheiat traiectoria de femeie, nu e dispusă să petreacă nopțile singură și refuză asaltul afectiv al unei pisici din vecini. Și la un moment dat străinul misterios apare în viața ei (Sergio Hernández, foarte bun și el). Scenele de sex, fără dubluri și fără pudori sînt ceea ce desparte radical filmul lui Lelio de oricare Hollywoodian. Ele și lipsa acelei viziuni conform căreia drama unei femei trebuie construită pe slăbiciunile ei. *Gloria* e elegantă, cu ea te simți în siguranță: vei ști destul de devreme că orice tren demont al vieții o va lovi, acest personaj nu se va sinucide niciodată. E o luptătoare, care se avîntă în vârtejul căderii așa cum puține personaje o fac.

Din cauză că la cele mai multe dintre ele țipetele de plăcere, de durere și de triumf nu sînt decît grimase mute, asortate cu locul pe care societatea li-l alocă în funcție de sex și vîrstă. Și la final, ea va sfida gravitația, la fel ca în cântec, “departe în aer”. Filmul lui Lelio e glorios, e intoxicant. Proiecție prezentată de Electrogrup.

Laura Popescu

Azi la EcoTIFF

COLECTAREA SELECTIVĂ TE DUCE LA FILM!

Vino în Piața Unirii, de la ora 10.00, cu cel puțin un obiect reciclabil (pet, sticlă, doză, carton etc.) și fii printre cei 100 de ecologiști care primesc un bilet gratuit la un film din programul EcoTIFF.

COMPANIA DE APĂ
SOMEȘ SA

APA ESTE VIAȚĂ, APA ESTE NATURĂ.
Compania de Apă Someș îmbrățișează valorile ecologice și prezintă proiecțiile ECO la ediția din 2013.

TIFF.12
Transilvania International
Film Festival Cluj-Napoca 31.05-9.06.2013

PROGRAM
MUZEUL DE ARTĂ

TIFF ART

intrarea liberă

DUMINICĂ, 2 IUNIE

12:00 - Vernisaj expoziție de fotografie "24 de expresii ale solitudinii" de Mirona Radu
21:30 - Einuiea Trio în concert

LUNI, 3 IUNIE

21:30 - Proiecție specială documentar "Teatrul Viselor", regizor Lavinia Lazăr, durata 40'.
Documentarul urmărește participarea CFR 1907 Cluj în ediția 2012 a Champions League.
Invitați speciali: jucătorii echipei CFR Cluj

MARȚI, 4 IUNIE

22:00 - Concert Stepan Project și lansarea albumului "LUMINA"

MIERCURI, 5 IUNIE

21:30 - Concert Neti Sanyi Band -muzică tradițională maghiară
22:00 - Proiecție "Rickshaw Rush", regia: Gergő Somogyvari

JOI, 6 IUNIE

21:30 - Proiecție specială "Odessa", regia: Florin Iepan

VINERI, 7 IUNIE

19:00 - Vernisaj „Filmele lui Jiří Menzel în afișul Ceh”, în prezența regizorului Jiří Menzel
21:30 - Proiecție "Patricia Kaas, My Life", regia: Horst Mühlenbeck

ACTIVITĂȚI EDUCATIF

2 iunie, 12:00 - Lecție de cinema cu Eva Pervolovici, după proiecția filmului Marussia (Cinema Victoria, ora 10.00)

3 - 4 iunie, 12:00 - Seminarii de critică de film

5 - 9 iunie, 10:00 - 15:00 - Ateliere de film (de animație)

EXPOZIȚII TEMPORARE MUZEUL DE ARTĂ

7 iunie, 16:00 - Lansarea cărții „Iesus între tâlhari” de Grigore Arbore

18 mai - 9 iunie - Expoziția „Reverțiile unui Pelamor” - Nicolas Julliard

22 mai - 16 iunie - Expoziția BLACK-BASED COCKTAIL - Petru Lucaci

5 iunie - 16 iunie - Expoziția copilor cu deficiențe de auz „O vizită la muzeu”

NOU!

TIFF
EVENTS

DAKHABRAKHA

CONCERT EXTRAORDINAR

Etno-Chaos band (Ukraine)

MIERCURI, 5 IUNIE, ORA 20:30

CASA TIFF

BILETE: 15 LEI

InterogaTIFF

Edward Lachman talks about image, cinema and fiction

I meet mr. Lachman inbetween two movies screenings he attends at CSS (Dark Blood which he shot back in 1993 but is shown for the first time in 2013 and Alexandr Dovzhenko's 1930 Soviet masterpiece, *Earth*) and we talk in the empty theater.

The Q&A for *Dark Blood* had lasted for about half an hour and, as everybody was interested in details about George Sluizer's movie and *River Phoenix*, I decided to ask him about something else. And there's plenty to ask about: Lachman is the cinematographer of such powerful movies like Sofia Coppola's *The Virgin Suicides* (1999), Robert Altman's *A Prairie Home Companion* (2006),

Todd Haynes' *I'm Not There* (2007) and *Mildred Pierce* (2011). He's also a frequent collaborator of Ulrich Seidl, whose latest trilogy (*Paradise: Love / Faith / Hope*) he cinematographed.

Your career also has a directorial side. Most of the movies you directed are documentaries. Why did you choose the documentary over fiction?

You work on a smaller budget, so you can go anywhere you want with it, there are no restrictions. In fact, all movies require documentation. What I like with my movies is to find a different way of telling the story, to choose a particular form that highlights the (narrative) content. I like the basic images of the world I live in. There is fiction in reality and there is reality in fiction.

So you are interested in the zone where fiction and reality meet...

I like the way Ulrich Seidl blurs the line between fiction and reality. I also like Cristi Puiu (we've met at a festival in Korea) and his movies. His realism is just another way of fiction, because reality itself is a story. And I am more interested in stories about our lives, I think people might be frustrated if cinema offered them just shiny fictions. I also admired very much *The Act of Killing*.

Whom do you admire?

I do like two photographers: Robert Frank and Larry Clark. In their photographs, they manage to find a narrative in reality. Storytelling is about points of view and about how you tell a story. It's about objects and their existence. What you see, the surface and how you interpret that. I also like the works of Sergei Loznitsa. I liked his documentaries and I liked his first fiction, *My Joy* (2010) better than *In the Fog* (2012).

Let's talk a little about the Paradise trilogy. Each part seems to pay tribute/homage to a rather different set of aesthetics. The Flemish masters, contemporary photo artists, there's also a bourgeois malady in the second one, as if the mold of bourgeois existence have already contaminated everything in the frame.

Visuals result from the way you approach storytelling. The tableaux from the first *Paradise* organise the world. Honestly, that's one valid way of seeing the image of *Hope*. From the outside, Austrian culture and life really looks like that. Those images and colors reflect my exact feelings on Austria. Color is not just decorative. The way you deal with color and frame creates emotions in both characters on the screen and viewers in the movie theatre. Cinematography does not simply shoot images. What it actually does is translating the story into images and interpreting the story while doing so. Good cinematography will always be noticed by viewers, they will respond to it. Like music, images have each a rhythm of their own. And by capturing these rhythms you express the action of the movie.

Interview by Cristi Mărculescu

Paradise: Hope

CONCERT: DAKHABRAKHA

Following the success last night of the Ukrainian ethnic chaos band that accompanied live Dovzhenko's Soviet film *Earth*, DakhaBrakha will play tonight in an extraordinary concert at Casa TIFF from 8:30 pm.

TIFF News

Dark Days Ahead for European Cinema?

Friday, 14th June could mark the beginning of a new order for European film-makers: in eight days, the European Union's Trade Ministers will be meeting in Dublin to agree to plans for free-trade negotiations with the USA on a so-called Transatlantic Trade & Investment Partnership (TTIP).

According to the European Commission's Trade Commissioner Karel de Gucht, such an agreement could lead to an economic gain of € 119 billion a year for the EU - or around an extra € 545 in disposable income each year for a family of four in the EU.

This also sounded fine until alarm bells started ringing in France on the news that audiovisual services - including film and online - would be included in the TTIP talks.

This would mean the end of the so-called "cultural exception" - the right to support cultural products through subsidies and quotas -

which has seen audiovisual services excluded from such agreements for more than 20 years.

In addition, there is the fear among European film-makers and funders alike that if audiovisual services remained part of the free-trade talks, the US film industry - which already has a 60% market share of the European market, would be able to access the network of European subsidies and circumvent quotas.

What started as a French campaign has slowly, but gradually found allies in other EU member states, although there are some countries such as the UK, Sweden and The Netherlands who have not shown any interest in supporting the retention of the cultural exception.

However, Romania's Culture Minister Daniel Barbu was one of 14 EU Culture Ministers including such countries as Germany, Spain, Slovakia and Cyprus, who supported their French colleague Aurélie Filipetti by signing a letter to the

Irish EU Presidency calling for the exclusion of audiovisual services from the talks.

"We firmly believe that, given the enormous challenges facing Europe, the European Union needs to support and develop cultural creativity on its own territory," the Culture Ministers said. "Giving up on ambitious, culture-promoting policies, particularly those pertaining to cinema and audiovisual media, would mean renouncing a part of Europe's cultural influence, depriving ourselves of a strong lever for growth and employment, and turning a blind eye to this reality that is clearly shared by our citizens: culture is not just another commodity."

"Without the cultural exception, there would be no CNC and there would be no Festival de Cannes," Éric Garandeau, President of France's CNC, said at the Cannes Film Festival last month. "Neither would there be arthouse cinemas, independent local bookshops, 600 new films per year or so many newspapers or books to read."

And writing to European Commission President José Barroso, UK director Alan Parker on behalf of the Federation of European

Film Directors (FERA) said that „losing or weakening audiovisual support schemes as part of a trade deal would cause not only cultural but economic damage, and certain loss of employment.

Meanwhile, the strength of feeling within the European film community was shown by a petition launched in mid-April declaring that the cultural exception is non-negotiable.

Romanian film-makers Cristi Puiu, Tudor Giurgiu, Ada Solomon, Cristian Mungiu and Marian Crisan were among the first people to put their names to the list which has now grown to over 6,200 signatories. You can add your voice by going to <https://12826.lapetition.be>.

Martin Blaney

■ InterogaTIFF

Wadjda and What We Take Away From the Movies

Monday night I was speaking with a friend here at the festival who just saw the Saudi film in competition, *Wadjda*. He hadn't decided what he thought about the movie yet, but he was troubled by audience members saying they felt they had new insight into Saudi culture, and he questioned whether this is the role of films in society. I have mixed feelings about this idea, especially thought-provoking when considering *Wadjda*, the first feature film to come out of Saudi Arabia, and, to some even more remarkable, it's directed by a woman.

I haven't been to the House of Saud, so I can't make a fully informed judgment about whether the film gives an accurate idea of life there, but one of the actresses, Ahd, is a friend (no, she's nothing like the hard-ass hypocrite she plays in the movie), and from my experiences in the Arab world I'd say the film offers a *movie-faithful* glimpse into the lives of a middle class (or lower middle class) segment of society there. I've put

"movie-faithful" in italics because it's an important point, which goes to the heart of how we process what's on screen. For an audience unwilling (or unable) to question context and the constraints of traditional narrative, then every movie not from one's own country is an accurate depiction of life "over there." Taking the idea to its extreme, I suppose one could say that some may believe that "Gilligan's Island" is a faithful depiction of life on a desert isle.

I don't know if *Wadjda's* director, Haifaa Al Mansour, set out to make her movie with the intention of demystifying the kingdom - without question she's deliberately included elements meant for Western consumption, whereas other aspects are decisively geared to locals. Undoubtedly some directors have made movies with the idea of fostering understanding (I believe the Iraqi director Mohamed al Daradji's first film *Ahlaam* partly falls into this category), and I think it's a legitimate goal in certain cases. There shouldn't be only

one reason why we go to the movies (for art's sake, for example), and since film has the capacity to encompass such a wealth of cultural and political themes, we need to be open to the infinite scope of why directors make movies, and how viewers process what they see on screen.

The point is that movies require thinking audiences who can filter what they see through a hopefully extensive knowledge of the world. I can't imagine watching *Wadjda* without knowing anything at all about Saudi Arabia; what I do know informs my viewing of the film and allows me to pick up on aspects that unquestionably enhance my understanding of the country. I've been wondering what it would have been like had I seen *The Death of Mr. Lazarescu* for the first time without any knowledge of Romania - how would it have changed my appreciation of the film, and how would it have colored my understanding of the country? Let me turn it away from my American-centric standpoint, and

Wadjda

ask Romanian readers who came of age during the eighties or before: did they think they understood everything about the U.S.A. from seeing bootlegged movies or TV shows from the States?

It goes back to the question of how we watch movies, and for what reason. Frankly, I seek out the widest range of films because I'm curious about the world. I want to see movies from Rwanda, and Cuba, and Thailand, and North Korea, and Romania, because I want insight into lives there. I'm also discerning enough (well, I think so) that I demand the films be well-made. I like the idea of people going to see *Wadjda* because they hope to gain

a perspective on Saudi life, but I'll be distressed if they limit themselves to that idea. In my ideal world, they'll already know something about the country, and perhaps will be inspired to learn more. Equally importantly though, they'll know that it's a movie, with all its limitations and manipulations. With its intensely international program, festivals like TIFF foster this kind of looking, since the greater the exposure to what's out there, the greater our understanding becomes. It's not that understanding is the main reason to watch movies, but it's not a bad start.

By Jay Weissberg

Restaurantul BRICKS
Cel mai bun loc
de servit masa
din oraș!

Cluj-Napoca str. HOREA nr.2
www.brickrestaurant.ro
TEL: 0364-730615
fax: 0364-730615
contact@brickrestaurant.ro
Like on Facebook
http://www.facebook.com/brickrestaurant

până pe 6 iunie

PROMO CONCURS

E-BODA

Blogul TIFF (BLOG.TIFF.RO)
caută și premiază poveștile celor care au văzut un film românesc la TIFF, vin și anul acesta la festival pentru același lucru și susțin filmul românesc.

PROVOCAREA E SIMPLĂ:
SCRIEȚI UN ARTICOL PE BLOGUL VOSTRU ÎN CARE SĂ POVEȘTIȚI EXPERIENȚA DE VIZIONARE A UNUI FILM ROMÂNESC LA CARE V-A RĂMAS GÂNDUL - FIE CĂ V-A IMPRESIONAT ÎN MOD SPECIAL, FIE CĂ NU V-A PLĂCUT DELOC, ORI V-A RĂMAS ÎN MINTE PENTRU CĂ AȚI FOST ALĂTURI DE PRIETENI ȘI LĂSAȚI LINKUL ÎNTR-UN COMENTARIU LA POSTUL DE CONCURS.

Premiul este
O TABLETĂ PC ANDROID 10,1"
E-BODA SUPREME XL400
QUAD CORE!

Expertul tău în tablete

■ Blog

Trei recomandări la mijloc de festival

În *Nu*, regizorul chilian Pablo Larraín (autorul lui *Tony Manero*, "unul dintre cele mai bune filme din 2008 care nu s-au văzut pe ecranele românești") ia un eveniment aproape uitat din istoria recentă a țării sale și îl transformă într-o poveste captivantă, picantă, care amestecă provocator realitatea cu ficțiunea. În 1988, după 15 ani de dictatură sîngeroasă, generalul Augusto Pinochet cedează la presiunea internațională și e de acord să țină un plebiscit în legătură cu regimul său. Fiecărei părți, inclusiv forțelor de opoziție *No/Nu*, i se acordă, în premieră, 15 minute de spațiu TV pentru a-și spune părerea. În viziunea lui Larraín, spoturile *No* erau creația unui singur om de publicitate: René Saavedra, interpretat cu bravură de Gael García Bernal. Saavedra a împachetat votul "Nu" ca pe un produs electrocasnic. Din păcate, nu toată lumea a fost de partea lui; i s-a opus chiar soția și, evident, oamenii lui Pinochet, speriați de strategia lui. Demonstrind o ingeniozitate neobișnuită pentru un film politic, *No* a fost o revelație la Cannes și a stîrmit și la Salonic aplauze la scenă deschisă.

Există multă influență Seidl în *Făcut în Ash*, pelicula regizoarei Iveta Grófová, o docudramă tulburătoare despre tinere slovace care, ademenite de o economie mai bună, pleacă să lucreze în Cehia în acele sweatshop-uri de croitorie ce funcționează doar câteva luni. Muncitoarele mai în vîrstă devin un soi de figuri materne pentru cele mai tinere, atenuînd oarecum izolarea de familie. Fetele încearcă să păstreze legătura cu iubiții lor din ce în ce mai indiferenți, postîndu-se în fața webcam-ului primăriei, doar-doar aceștia le vor putea vedea pe internet. Tema emigrației și, apoi, a prostituției economice nu e nouă: impresionant e că, într-un film atît de crîncen-realist, există cîteva rupturi stilistice prilejuite de secvențe de animație, care sînt cînd tandre, cînd coșmărești-expresioniste. Odată ce tinerele rămîn fără slujbe, ele devin victimele prădătorilor sexuali germani, în majoritatea lor bărbați trecuți de 60 de ani. Fetele sînt forțate să facă alegeri dure, care le vor altera complet viața și care, primate simplist, ar putea părea imorale. Însă filmul e departe de a fi superficial;

chiar dacă descrie o coborîre în iad, o punctează cu jaloane fosforescente de empatie.

Țvetanka este povestea bunicii regizorului Youlian Tabakov, dar ar putea fi istoria bunicii tale (dacă faci parte din generația mea): s-a născut într-o familie cu origini „burgheze”, a visat să devină actriță, dar viața și istoria au avut alt plan pentru ea. A supraviețuit intactă spiritual monarhiei, comunismului și democrației. Viața ei a fost excepțională, exemplară, dar și asemenea multor altora. În acest film de debut răvășitor, seren, ludic și melancolic, bătrînica fragilă devine o forță a naturii și ne oferă o lecție despre cum se trăiește. Ne arată cum poți să-ți păstrezi demnitatea, umorul, luciditatea, umanitatea și speranța, în pofida excrescențelor otrăvitoare ale regimurilor istorice ce încearcă să te pună la pămînt. Țvetanka deapănă amintiri din afara cadrului (dar o și vedem în cîteva secvențe în care dansează pe muzica celor doi White Stripes, într-o cameră plină cu maci artificiali crescuți din podea) cu o hipersensibilitate admirabilă și cu un simț al observației neiertător,

în timp ce regizorul ilustrează documentarul cu un flux constant de imagini frapante. Această femeie măruntă capătă, încetul cu încetul, un statut de gigant. În ciuda faptului că orbește treptat, ea își păstrează viziunea ascuțită. Cu ajutorul unui limbaj cinematografic atent și rafinat, *Țvetanka* devine,

dintr-o poveste despre un simplu doctor bulgar, una universală, în care chiar și trecutul cel mai îndepărtat capătă o încărcătură emoțională puternică. Mi s-a făcut dor de bunicii... Oare de ce nu i-am ascultat mai atent?

Anca Grădinariu

ÎN ROLUL PRINCIPAL:
REGELE

PENTRU CEI PESTE 18 ANI
www.desprealcool.ro

URSUS

REGELE BERII ÎN ROMÂNIA